

bejder man med de samme Tanker som vi, har man med særlig Omhu fulgt vore Foretagender og studeret de Planer, som nu have været fremme her. Man staar der over for ganske de samme Kalamiteter som her. Navnlig kan man vel sige, at det er Tyskland, der her er gaaet i Spidsen, der er snart ikke en eneste af de store Byer, der ikke har haft et stort, vidtløftigt og meget kostbart Hovedbanegaardsprojekt oppe, og de allerfleste Steder har man bragt det til Løsning, man kan vel sige, en lykkelig Løsning, men ogsaa en Løsning, der har kostet overordentlig mange Penge. Jeg skal saaledes anføre, at det i Dresden har kostet omtrent 60 Mill. Mark, og da 9 Mark jo er 8 Kr., kan man jo hurtigt regne ud, at det er nogenlunde det samme Beløb i Kroner. I Leipzig er den ny Ordning ikke gennemført, men den vil komme til at koste mellem 70 og 80 Mill. Mark. I Hamborg er der et Anlæg under Udførelse af lignende Størrelse, nemlig omtrent 80 Mill. Mark. I andre Byer, hvor Kravene ere noget mindre, og hvor Byerne ogsaa ere mindre, som Frankfurt og Køln, er der Tale om Beløb til Anlæg, som ere fuldførte, paa 30—40 Mill. Mark. Jeg nævner disse Tal ikke for at komme ind paa en Tankegang, der ligner den, der betegnes i det tyske Ord: So ein Ding müssen wir auch haben, at saadant noget maa vi ogsaa have, at vi ikke skulle staa tilbage, vi ere en Storby, og at naar andre have smidt 30—40 Mill. Kr. bort andetsteds, kunne vi sagtens anvende en 20—25 Mill. Kr. Ingenlunde! Men jeg har gjort det af to Grunde, for det første, fordi man meget vel kan lade være at beundre den Ingeniørviddom, der først i Fyrreerne anlagde vor Banegaard Syd for Vesterbrogade, derpaa med Pauker og Trompeter flyttede den over paa den anden Side af Gaden og nu anser det som de sidste Dages Visdom at flytte den tilbage der, hvor den oprindelig laa. Man kan sige, at dette ikke er saa sindrigt gjort; det er ikke sindrigt, at Statsbanerne have tilladt Kjøbenhavns Kommune at sælge de nuværende Panoptikonsgrunde, medens Kommunen i sin Tid tilbød Statsbanerne at holde dem til Raadighed for en ganske ringe aarlig Leje. Men vi have dog ikke været dummere end andre Steder, vi have ikke kunnet forudsæ den enorme Tilvækst af Jernbanetrafikken, der har fundet Sted, og at man maa bøde for, at man ikke har set sig for, er der ikke noget at sige til. Naar vi nu gaa til disse Foranstaltninger, er det ikke, for at man ikke skal kunne sige, at vi staa

tilbage for andre Steder, men for at betegne dette, at det ikke er et blot Ingeniørlune, der har fremkaldt disse Forslag, men Erkendelsen af den Nødvendighed, der har rejst sig her som andre Steder. Forslag om ikke ganske identisk med dette, saa af tilsvarende Beskaffenhed, have tidligere ligget paa Folketingets Bord, men Folketinget har ikke vedtaget dem, hverken direkte eller indirekte ved Loven af 1894 om Kjøbenhavns Godsbanegaard. Ganske vist var det saa, at Forslag om denne Godsbanegaard var kædet sammen med et tilsvarende Forslag om Kjøbenhavns Personbanegaard Syd for Vesterbrogade, men Folketinget har saavel den Gang som senere bestemt fastholdt, og navnlig maa jeg sige, at det Parti, der den Gang var Mindretal, men nu har et stort Flertal her i dette Ting, har fastholdt, at det ikke ved at vedtage Forslaget om Godsbanegaarden, paa nogen Maade har bundet sig til Flytning af Personbanegaarden. Der har siden da været nedsat en Kommission angaaende Ordningen af de kjøbenhavnske Personbanegaardsforhold. Denne Kommission har saa godt som enstemmigt, idet der kun var et eneste Højremedlem, som dissenterede, tiltraadt et Forslag, som paa det nærmeste er lig det, der her foreligger. Men ogsaa med Hensyn til denne Kommissions Behandling maa vi sige, uagtet flere af dette Tings Flertals betydeligste Mænd have været Medlemmer af denne Kommission, at Folketinget staa frit i Realiteten, men navnlig frit lige over for den finansielle Rækkevidde af disse Forslag. Ogsaa nu kan Folketinget sige, at disse Forslag ere særdeles fortræffelige, men at vi under Statskassens nuværende Tilstand anse Forslagene for umulige at gennemføre. Selvfølgelig ogsaa nu staa Folketinget frit over for en alvorlig, upartisk, samvittighedsfuld og kyndig Prøvelse, som det er en Selvfølge, at Folketinget vil lade dette Forslag blive til Del.

Jeg vil nu gerne gøre nogle Bemærkninger om Grunden, hvorfor det er gaaet mig saaledes, at jeg er en ubetinget Tilhænger af det her foreliggende Forslag, og hvorfor jeg mener, som jeg sagde før, at jeg som usagkyndig Lægmand kan anbefale med mit Ord, at Folketinget skal tiltræde Forslaget. Der er to Hovedspørgsmaal, som kræve deres Afgørelse. Det første er det: Ere Forholdene paa den nuværende Personbanegaard saadanne, at de med Nødvendighed kræve en Afhjælpning og navnlig en saa radikal Afhjælpning, som det foreliggende Forslag her fører med